

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 15C/20/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817208842
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Majerník
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2017:7817208842.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudcom JUDr. Miroslavom Majerníkom v právnej veci žalobcu: ITALINOX Slovakia, s.r.o., so sídlom Ulica Svornosti 100, 820 11 Bratislava, IČO: 31 679 994, právne zastúpený advokátskou kanceláriou SEDLAČKO&PARTNERS, s.r.o. so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, proti žalovanej: K. E., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX S. I. o neúčinnosť právneho úkonu, takto

rozhodol:

I. Darovacia zmluva zo dňa 05.04.2017, ktorou boli prevedené nehnuteľnosti v katastrálnom území: J., obec: J., okres: Rožňava, zapísané na liste vlastníctva W. Ú. B., R. W., V. Č.. XXX, a to pozemky:

zastavané plochy a nádvorcia parc. reg. „F. Č.. XXX výmera XXX N.X

záhrady parc. reg. „F. Č.. XXX výmera XXX N.X

stavby:

garáž na parc. reg. „F. Č.. XXX súp. Č.. XXX

dom na parc. reg. „F. Č.. XXX súp. Č.. XXX

z Q.. K. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, XXX XX B. na žalovanú, ako obdarovanú K. E., B.. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX S. I., ktorej vklad vlastníckeho práva bol do katastra nehnuteľností povolený W. Ú. B. B., R. W., v konaní vedenom pod číslom G. XXX/XXXX-XX/XX, je voči žalobcovi neúčinná.

II. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 17.08.2017 žiadal určiť, že darovacia zmluva, ktorou boli prevedené nehnuteľnosti v katastrálnom území: J., obec: J., okres: B., zapísané na liste vlastníctva W. Ú. B., R. W., LV č. XXX, a to

pozemky:

zastavané plochy a nádvorcia parc. reg. „F. Č.. XXX výmera XXX N.X

záhrady parc. reg. „F. Č.. XXX výmera XXX N.X

stavby:

garáž na parc. reg. „F. Č.. XXX súp. č. XXX

dom na parc. reg. „F. Č.. XXX súp. č. XXX

z Q.. K. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, XXX XX B.A. na žalovanú, ako obdarovanú, ktorej vklad vlastníckeho práva bol do katastra nehnuteľností povolený W. Ú. B., R. W., v konaní vedenom pod číslom G. XXX/XXXX-XX/XX, je voči žalobcovi neúčinná. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania. Súčasťou žaloby bol aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žalobca žiadal, aby súd zakázal žalovanej nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami a aby sa zdržala prevodu vlastníckeho

práva k týmto nehnuteľnostiam, zriadenia záložného práva k nim a ich zaťaženia inými právami tretích osôb.

2. Svoj návrh žalobca odôvodnil tým, že sa žalobou zo dňa 27.10.2003 domáhal vydania bezdôvodného obohatenia voči R. V. (predtým V.) vo výške 12.000.000,- Sk s 9,4% úrokom z omeškania od 23.09.2000 do zaplatenia a voči Q.. K. V. vo výške 12.008.256,- Sk s 9,4 % úrokom zo sumy 8.633.256,- Sk od 27.09.2003 a zo sumy 3.375.000,- Sk od 30.09.2003. Krajský súd v Košiciach ako súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 05.02.2015, sp. zn. 1Cb/1/2014 žalobu zamietol. Po odvolaní žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 29.03.2017, sp. zn. 2Obo/17/2015, 2Obo/18/2015 rozsudok Krajského súdu v Košiciach zmenil tak, že zaviazal R. V. (predtým V.) zaplatiť žalobcovi sumu 398.327,03 EUR s 9,4 % úrokom z omeškania od 23.09.2003 do zaplatenia a Q.. K. V. zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 398.601,08 EUR s 9,4 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 286.571,60 EUR od 27.09.2003 do zaplatenia a zo sumy 112.029,48 EUR od 30.09.2003 do zaplatenia. Po vyhlásení vyššie uvedeného rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Q.. K. V. bezodkladne previedol na svoju sestru K. E. darovacou zmluvou evidovanou W. Ú. B., R. W. pod č. G., spoluvlastnícky podiel vo veľkosti X/X k nehnuteľnostiam:

pozemky:

zastavané plochy a nádvorcia parc. reg. „F. Č.. XXX výmera XXX N.X

záhrady parc. reg. „F. Č.. XXX výmera XXX N.X

stavby:

garáž na parc. reg. „F. Č.. XXX súp. č. XXX

dom na parc. reg. „F. Č.. XXX súp. č. XXX

zapísané na liste vlastníctva č. XXX, evidovanom W. Ú. B., R. W., katastrálne územie: J., obec: J., okres: B.. Q.. K. V. si bol plne vedomý záväzku voči žalobcovi, nakoľko pri vyhlásení rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol prítomný jeho obhajca. Žalobca po vyhlásení rozsudku preventívne zisťoval, či Q.. K. V. je vlastníkom nehnuteľného majetku, exekúciou ktorého by mohol byť uspokojený v prípade exekučného konania. Na základe lustrácie zistil, že Q.. K. V. bol dňa 28.03.2017 vlastníkom X/X spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX pre k.ú. J. vyššie špecifikovaným. Po právoplatnosti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky žalobca zistil, že jediným vlastníkom pôvodne dvoch spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XX, pre k.ú. J. je žalovaná K. E.. Predmetný rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nadobudol právoplatnosť dňa 17.05.2017 a dlžník Q.. K. V. nesplnil žalobcovi priznaný nárok ani čiastočne. Z tohto dôvodu podal žalobca dňa 13.06.2017 návrh na vykonanie exekúcie a vymoženie sumy 398.601,08 EUR, o ktorom je na Okresnom súde v Banskej Bystrici vedené konanie 2Ek/28/2017, v ktorom bolo vydané dňa 03.07.2017 poverenie súdnej exekútorke K.. N. J.. Žalobca sa kvôli namietanému prevodu vlastníckeho práva nemôže úspešne domáhať uspokojenia svojej vymáhateľnej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právny úkon ušlo z majetku dlžníka. Uspokojenie žalobcovej pohľadávky je v dôsledku zníženia hodnoty majetku dlžníka po prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam výrazne sťažené.

3. Tunajší súd v predmetnej veci vydal dňa 24.08.2017, právoplatným dňa 22.09.2017 neodkladné opatrenie, ktorým zakázal žalovanej nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami a aby sa zdržala prevodu vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam, zriadenia záložného práva k nim a ich zaťaženia právami tretích osôb. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 22.09.2017.

4. Žalovaná sa k žalobe, prílohám žaloby, uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia nevyjadrila, hoci jej boli dňa 06.09.2017 riadne doručené.

5. Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

6. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na deň 27.10.2017, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu a žalovaná.

7. Právny zástupca žalobcu trval na podanom návrhu, kde od podania žaloby nedošlo k zmene skutočností tam uvádzaných.

8. Žalovaná uviedla, že o prepis predmetných nehnuteľností požiadala brata, nakoľko jej deti chceli mať chatu a po dohode s bratom došlo k prepisu nehnuteľností.

9. Po vyjadrení žalovanej právny zástupca žalobcu uviedol, že tvrdenia žalovanej nie sú okolnosťami, ktorý by vylučovali právo žalobcu. V prípade žalovanej a jej brata ide o blízke osoby, kde sa predpokladá vedomosť o týchto skutočnostiach a je zo strany žalovanej potrebné preukázať aktivity, že žalovaná sa zaujímalá o záväzky svojho brata, dlžníka žalobcu, nevedomosť nepostačuje. Poukázal na ustanovenie § 153 ods. 2 CSP, kde s prihladením na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany tieto neboli zo strany žalovanej predložené včas.

10. Žalovaná na to uviedla, že netušila aký má brat problém, nežijú v spoločnej domácnosti, brat žije v Bratislave, nemá vedomosť o jeho majetku, dlhoch a problémoch.

11. Na pojednávaní súd oboznámil nasledovné listinné dôkazy a to návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, odporovacia žaloba, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo/17/2015, 2Obo/18/2015, čiastočný výpis LV č. XXX, výpis LV č. XXX, LV č. XXX, upovedomenie o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, uznesenie Okresného súdu Rožňava o nariadení neodkladného opatrenia, sp. zn. 15C/20/2017 a darovaciu zmluvu zo dňa 05.04.2017.

12. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný stav:

Darovacou zmluvou zo dňa 05.04.2017 došlo k darovaniu z darujúceho Q.. K. V. na obdarovanú K. E. spoluvlastníckeho podielu nehnuteľností v katastrálnom území J., vpísaných do listu vlastníctva č. XXX a to pozemku registra F. R. C. I. Č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX N.X, pozemku registra F. R. C. I. Č. XXX, záhrada o výmere XXX N.X, rodinného domu Č.. C.. XXX na pozemku F. R. C. I. Č. XXX a garáže Č..C.. XXX na pozemku registra F. R. C. I. Č. XXX, pod E. X G. X/X Q.. Vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k predmetným nehnuteľnostiam na základe uvedenej darovacej zmluvy bol povolený rozhodnutím Okresného úradu Rožňava, katastrálny odbor, číslo vkladu G. XXX/XXXX zo dňa 10.04.2017. Žalobca osvedčil existenciu pohľadávky proti povinnému Q.. K. V., a to pripojeným rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Obo/17/2015, 2Obo/18/2015 zo dňa 29.03.2017, právoplatným dňa 17.05.2017, z ktorého vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 05.02.2015, č.k. 1Cb/1/2014-489 tak, že žalovaná v 1. rade R. V. (predtým V.) je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 398.327,03 EUR s 9,4 % úrokom z omeškania od 23.09.2003 do zaplataenia a žalovaný v 2. rade Q.. K. V. je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 398.601,08 EUR s 9,4 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 286.571,60 EUR od 27.09.2003 do zaplataenia a zo sumy 112.029,48 EUR od 30.09.2003 do zaplataenia. Žalobca taktiež osvedčil aj vymáhanie tejto pohľadávky v exekučnom konaní pripojeným upovedomením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 03.07.2017, sp. zn. 2Ek/28/2017 o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie súdnej exekútorke K.. N. J..

13. Súd vec právne posúdil nasledovne:

14. Podľa § 42a ods. (1) a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

(2) Odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

(3) Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a

a) osobou jemu blízkou (§ 116 a 117),

b) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) majetkovú účasť aspoň 10 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

c) právnickou osobou, v ktorej je dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom,

d) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene c) majetkovú účasť aspoň 34 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

(4) Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom, ktorý je právnickou osobou, a

a) členom jeho štatutárneho orgánu, jeho prokuristom, likvidátorom alebo spoločníkom,

b) osobou blízkou (§ 116 a 117) osobe uvedenej v písmene a),

c) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmenách a) a b) majetkovú účasť aspoň 10 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

d) právnickou osobou, v ktorej je osoba uvedená v písmenách a) a b) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom,

e) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene d) majetkovú účasť aspoň 34 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c), d) alebo e); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

(5) Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch, na ktorého základe prevzal záväzok bez primeraného protiplnenia, a to najmenej vo výške určenej znaleckým posudkom^{2b}) alebo odborným odhadom, a ktorý

a) spôsobil, že dlžník sa stal vo vzťahu k ďalším veriteľom platobne neschopným,^{2c}) alebo

b) bol uskutočnený s úmyslom neodôvodnene odložiť alebo zmariť platbu veriteľovi, alebo

c) bol uskutočnený s úmyslom prevziať dlh, ktorý dlžník nebude schopný splniť v čase jeho splatnosti.

Podľa § 42b OZ

(1) Právo odporovať právny úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

(2) Právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

(3) Právo odporovať právnomu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právny nástupcom; proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právnomu úkonu proti ich predchodcovi.

(4) Právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právny úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

15. Podľa § 153 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

16. Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že návrh žalobcu je v celom rozsahu dôvodný a preto mu vyhovel. Je zrejmé, že žalobca má pohľadávku voči darcovi Q.. K. V., a to vo forme rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky SR, sp. zn. 2Obo/17/2015, 2Obo/18/2015 zo dňa 29.03.2017, právoplatným dňa 17.05.2017. Zároveň žalobca osvedčil aj existenciu darovacej zmluvy, ktorou boli prepísané nehnuteľnosti na žalovanú, ktorej účinnosť žalobca odporuje. Účelom odporovateľnosti je zabrániť nepoctivým úkonom dlžníka, ktorými znižuje svoj majetok (veci, práva, pohľadávky) na úkor veriteľa. Podstatou odporovateľnosti je neúčinnosť právneho úkonu voči určitej osobe, ktorá znamená, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z predmetu odporovaného právneho úkonu tak, akoby k tomuto úkonu vôbec nedošlo. Z ust. § 42a ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) vyplýva, že odporovateľným je taký právny úkon dlžníka, ktorý urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, pričom bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno v tomto smere nesie veriteľ (žalobca). Preukázanie úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa nie je podmienkou odporovateľnosti v prípade, ak dlžník realizoval právny úkon s osobami jemu blízkymi (§ 116 a § 117 OZ) alebo v prospech týchto osôb. V takomto prípade sa existencia ukracujúceho úmyslu dlžníka predpokladá ex lege a skutočný úmysel dlžníka pre procesný úspech žalujúceho veriteľa nie je podstatný. Rozhodujúcou skutočnosťou je ukrátenie veriteľa, teda objektívny stav, ktorý svoje právne

následky neodvodzuje od subjektívneho motívu (ukracujúceho úmyslu) dlžníka. Zákon v tomto prípade u blízkych osôb dlžníka konštruuje vyvrátiteľnú domnienku, že úmysel dlžníka ukrátiť jeho veriteľa poznali; je preto na týchto osobách (ak chcú účinne zabrániť podanej odporovacej žalobe), aby v konaní preukázali, že úmysel dlžníka v čase uskutočnenia ukracujúceho právneho úkonu nemohli poznať ani pri vynaložení náležitej starostlivosti. K účinnému vyvráteniu tejto zákonnej domnienky (v záujme vlastného procesného úspechu) je preto nevyhnutné jednak tvrdenie žalovanej blízkej osoby dlžníka, že dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať, ale najmä preukázanie (splnenie dôkaznej povinnosti) konkrétnych úkonov vynaloženia náležitej starostlivosti. Za týmto účelom musí žalovaná blízka osoba hodnoverným spôsobom v konaní preukázať, že v súvislosti s odporovaným právnym úkonom vynaložila takú relevantnú činnosť, aby ukracujúci úmysel z výsledkov tejto činnosti rozpoznala, alebo sa o ňom aspoň mohla dozvedieť.

17. Žalovaná v konaní tvrdila, že nežije s bratom v spoločnej domácnosti, nemá vedomosť o jeho majetku, dlhoch, problémoch a ani sa o tieto otázky nezaujíma, riešila nehnuteľnosti pre svoje deti. Žalovaná uviedla, že darované nehnuteľnosti prijala aj z dôvodu, že ona sa stará o ich mamu a deti si tam chcú spraviť chatu.

18. Ako už bolo uvedené vyššie, zákon ukladá blízkym osobám dlžníka povinnosť vynaloženia náležitej starostlivosti smerujúcej k rozpoznaní úmyslu dlžníka odporovaným úkonom ukrátiť veriteľa. Súd je toho názoru, že konanie žalovanej v súvislosti s uzatvorením odporovanej darovacej zmluvy nesvedčí o jej snahe zistiť, alebo sa aspoň dozvedieť o úmysle brata (dlžníka) ukrátiť veriteľa. Žalovaná nepreukázala, že by v tejto súvislosti vyvinula takú relevantnú činnosť, z výsledkov ktorej by mohla ukracujúci úmysel brata (dlžníka) rozpoznať, alebo sa o ňom aspoň dozvedieť. Navyše žalovaná v konaní ani netvrdila, že by takúto činnosť v čase uskutočnenia odporovaného úkonu vôbec vyvinula. Taktiež žalovaná do pojednávania, ani na samotnom pojednávaní nepoužila prostriedky procesnej obrany.

19. Na základe skutkového stavu dospel súd k záveru, že žalovaná v súvislosti s predmetnou darovacou zmluvou v konaní nepreukázala, že vo vzťahu k úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa postupovala s náležitou starostlivosťou, preto súd rozhodol tak, že darovacia zmluva zo dňa 05.04.2017, ktorou boli prevedené predmetné nehnuteľnosti uvedené vo výroku tohto rozsudku, je voči žalobcovi neúčinná.

20. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná stane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa ust. § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Náhradu trov konania si uplatnil len žalobca, ktorý mal vo veci úspech v celej časti uplatneného nároku, preto mu súd priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP. Súd preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Rožňava (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).